ДЕКАНУ

И ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

УЧИТЕЉСКОГ ФАКУЛЕТА У БЕОГРАДУ

Изборно веће Учитељског факултета у Београду, на седници одржаној 21. децембра 2018. године, именовало нас је у комисију за припрему извештаја за избор једног сарадника у настави у звању асистента за уже научну област *Књижевност*, за предмет *Српска култура у европском контексту*. По одлуци Декана Факултета, расписан је и објављен конкурс у *Службеном гласнику*, бр. 2, дана 16. јануара 2019. године. Комисија има част да у вези с тим поднесе следећи

И з в е ш т а ј

На конкурс су се пријавила четири кандидата (наведени су по азбучном редоследу презимена):

1. Тијана Копривица
2. Милица Петровић
3. Дуња Ранчић
4. Урош Ристановић

Тијана Копривица је уз пријаву приложила кратку биографију, диплому о завршеном Филолошком факултету, уверење о завршеним мастер студијама на Филолошком факултету, уверење о уписаним докторским студијама на Филолошком факултету, библиографију објављених радова и саме радове.

Тијана Копривица рођена је 1995. године у Београду, где је похађала основну у средњу школу. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком, са просечном оценом **9,37**. На истом факултету стекла је и мастер диплому (студијски програм Српска књижевност), мастер радом на тему „Илустроване логорологије: *Европска ноћ* Станислава Винавера и *Песме из дневника заробљеника број 60211* Милана Дединца“, са просечном оценом **10,00**. Од јануара 2018. године похађа мастер програм Славистичког института Филозофског факултета Универзитета у Келну Cultural and Intelectual History between East and West. Студент је прве године докторских студија Филолошког факултета у Београду, модул Српска књижевност.

У септембру 2017. године радила је у Основној школи „Кнез Сима Марковић“ у Барајеву као наставник *Српског језика и књижевности*. Сарађивала је у *Студентском књижевном листу Весна* у периоду новембар 2015 – април 2016. Од септембра 2018. године уредник је у *Веб часопису за књижевност Екерман*.

Учествовала је на радионици летње школе Академије „Андрић“ у Андрићграду (2017), радионици и конференцији „Rethinking the Impact of the Liberal Arts I: Astronomy” у Келну (2018), летњој школи текстологије и превођења „Нобеловац и класик Иво Андрић“ у Београду и Тршићу (2018) и радионици „Јеврејска уметност и традиција 2019“ Центра за студије јеврејске уметности и културе Филозофског факултета у Београду (2019).

Говори енглески, италијански, руски и немачки језик.

Уз пријаву на конкурс Тијана Копривица доставила је и библиографију:

СПИСАК РАДОВА

1. „Транспоновање стварности у делу Милана Дединца“, *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, година XII, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2017, стр. 295–316.
2. „Огледало: несигурно станиште душе“, *Веб часопис за књижевност Екерман,* Форум за интеркултурни дијалог ФИД / Грађански форум, Нови Пазар, број 14, март/април 2018.
3. „Пуно топлих поздрава из равног Баната“, *Веб часопис за књижевност Екерман,* Форум за интеркултурни дијалог ФИД / Грађански форум, Нови Пазар, број 10, јул/август 2017.
4. „Колаж микроформи“, СКЛ Весна, Филолошки факултет Универзитета у Београду, број 10, Београд, 2016, стр. 12–13.

Кандидат је приложио све наведене радове.

У првом приложеном раду, „Транспоновање стварности у делу Милана Дединца“, Тијана Копривица анализује како се стварност, кроз призму лирског ја и фигуру и положај лирског субјекта, преноси у књижевна дела Милана Дединца. Мемоарски аспекти поема *Јавна птица* и *Од немила до недрага* и збирке *Песме из дневника заробљеника број 60211* и аутопоетичких текстова који су им придодати, специфичан однос према својој књижевној прошлости, али и однос стварности и поезије унутар надреалистичке поетике полазишта су за тумачења у којима се успоставља поетички развој Милана Дединца из нарочито погодног угла. Укрштањем спољашњег и унутрашњег приступа за сагледавање места највеће Дединчеве инспирације, долази се до закључка да је свест о трансформацији песничког *ја,* под утицајем времена и спољашњих околности, пропорционална уделу стварности у тексту.

У радовима објављеним у *Веб часопис за књижевност Екерман* колегиница Копривица бави се књижевном приказом, представљајући збирку приповедака Угљеше Шајтинца *Банаторијум и ина проза* и збирку песама Ненада Шапоње *Изгледам, дакле нисам*. У групном „песничком портрету“ „Колаж микроформи“

упоредно је представљена поетика Божане Раденковић, Јована Зафировића и Миљана Савића. Критичарски сензибилитет колегинице Копривице потврђује њена интересовања за уметничке праксе произишле из историјске авангарде и корелације књижевне и других уметности.

Милица Петровић је уз пријаву приложила кратку биографију, диплому о стеченом високом образовању на Филолошком факултету у Београду и диплому о стеченом звању мастер професор језика и књижевности на Филолошком факултету у Београду. У приложеној биографији није навела да има објављених радова, није приложила библиографију радова, нити саме радове.

Милица Петровић је рођена 1993. године. Основну школу је завршила у Мачванском Причиновићу као носилац Вукове дипломе. Шабачку гимназију је завршила 2012. године. Током средњошколског образовања учествовала је на неколико књижевних конкурса који су у вези са креативним писањем. Добитник је награда за најбољу кратку причу коју је расписао школски одбор Шабачке гимназије (2011) и на конкурсу „Лаза К. Лазаревић“ у организацији Културног центра Шабац (2013).

Основне студије Српске књижевности и језика (група 05) на катедри за *Српску књижевност са јужнословенским књижевностима* на Филолошком факултету у Београду завршава септембра 2017. године са просечном оценом **8,19**. Мастер академске студије Српске књижевности наставља на истом факултету и завршава их у јуну 2018. године са просечном оценом **9,50**.

Учестовала је на семинару „Нове технологије у образовању“ одржаном у Београду 8. и 9. јуна 2018. године, који је организовао *British Council* у сарадњи са Министарством просвете, науке и технолошког развоја и Министарством трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије.

Тренутно је студент прве године докторских студија на Филолошком факултету у Београду. Бави се писањем критичких текстова, ауторске прозе и превођењем.

Дуња Ранчић је уз пријаву приложила кратку биографију, диплому о завршеном Филолошком факултету, уверење о току докторских студија, библиографију објављених и радова прихваћених за објављивање и саме радове.

Дуња Ранчић рођена је 1985. године у Пироту, где је похађала основну и средњу школу. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на Групи за српску књижевност и језик са општом књижевношћу (2011) са просечном оценом **9,29**. Студент је докторских студија на Филолошком факултету, модул Српска књижевност, на којима је положила све програмом предвиђене испите са просечном оценом **10,00** и пријавила докторску тезу са темом „Обликовање канона српске поезије у антологијама Богдана Поповића, Зорана Мишића и Миодрага Павловића“.

Од новембра 2012. до јануара 2014. године радила је у Средњој школи у Гроцкој као наставник *Српског језика и књижевности*. Од 2013. године запослена је на

Учитељском факултету у Београду као сарадник у настави, а од 2016. године као асистент на предмету *Српска култура у европском контексту* у Београду, Новом Пазару и Вршцу. Ангажована је као сарадник и на предметима *Увод у тумачење књижевности* и *Академско писање*.

Учествовала је на научним скуповима *Момчило Настасијевић, магновења и одјеци* и *Поезија и поетика Станислава Винавера* (у организацији Института за књижевност и уметност, Библиотеке „Браћа Настасијевић“ из Горњег Милановца и Библиотеке шабачке), као и на научном скупу *Андрићева Госпођица* (у организацији Славистичког института Универзитета у Грацу и Универзитетске библиотеке Светозар Марковић). Учествовала је на више књижевних трибина Коларчевог народног универзитета, Удружења књижевника Србије, Народне библиотеке „Вук Караџић“ у Крагујевцу и Градске библиотеке у Пироту.

Објављивала је научне и стручне радове у часописима *Летопис Матице српске* (Нови Сад), *Зборник Матице српске за књижевност и језик* (Нови Сад), *Књижевна историја* (Београд), *Трећи програм радио Београда* (Београд), *Свет речи* (Београд).

Говори енглески и француски језик.

Уз пријаву на конкурс Дуња Ранчић доставила је и библиографију:

СПИСАК РАДОВА

1. „’Краљевић Марко по други пут међу Србима’ и – укус публике“, *Свет речи: средњошколски часопис за српски језик и књижевност*, бр. 31/32, Београд, 2011, стр. 11–16.

2. „Anto-logika u ogledalu „dvojnika iz negativne dimenzije“: Pantologije Stanislava Vinavera kao preispitivanje modela Antologije novije srpske lirike Bogdana Popovića”, *Treći program*, br. 153, god. 44, Beograd, 2012, str. 50–76.

3. „’Плава гробница’ Милутина Бојића и национално осећање Првог светског рата“, *Свет речи: средњошколски часопис за српски језик и књижевност*, бр. 37/38, Београд, 2014, стр. 14–19.

4. „Дела љубави – Кораци према мору“, *Летопис Матице српске*, год. 190, књ. 494, св. 5 (нов. 2014), стр. 718–721.

5. „Видети град као залог смисла – поглед који гледа у градове у Сметњама на везама Ивана В. Лалића“, *Летопис Матице српске*, год. 191, књ. 496, св. 1/2 (јул–авг. 2015), стр. 43–55.

6. „Аутопоетика и парадоксални усуд фрагмента у Белешкама Момчила Настасијевића“, у: *Момчило Настасијевић, магновења и одјеци*, ур. Јован Делић, Институт за књижевност и уметност / Библиотека „Браћа Настасијевић“, Београд / Горњи Милановац, 2015, стр. 163–171.

7. „Два живота и две смрти пародије – успостављање аутопоетичке самосвести у Мјећи Станислава Винавера“, *Поезија и поетика Станислава Винавера*, ур. Предраг Петровић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2016, стр. 510–520.

8. „Поетика и припадање (*Поезија као завичај: Поетика Григора Витеза. Зборник радова.* Александар Јовановић, Петар Пијановић, Зорана Опачић (ур.). Београд: Учитељски факултет, 2015)“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 64, св. 1 (2016), стр. 300–303.

9. „О вредностима, заправо. (Ненад Николић, *Проблеми савремене књижевне историје: критичка пролегомена за обнову националних књижевности и њихових историја*, Академска књига, Нови Сад 2015), *Летопис Матице српске*, год. 192, књ. 497, св. 4 (април 2016), стр. 552–554.

10. „Треба ли нам национална књижевност? (Разговор са Н. Николићем поводом књиге *Проблеми савремене књижевне историје: критичка пролегомена за обнову националних књижевности и њихових историја*), *Летопис Матице српске*, год. 192, књ. 497, св. 4 (април 2016), стр. 529–539.

11. „Доктору Имреу Варадију: нешто ипак остаје“ (Тибор Варади, *Списи и људи*, Академска књига, Нови Сад, 2015), *Летопис Матице српске*, год. 192, књ. 497, св. 5 (мај 2016), стр. 723– 726.

12. „Бурдијеов појам поља и Андрићева *Госпођица*“, у: *Andrićeva Gospođica / Andrićs Fräulein*, ур. Бранко Тошовић, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität / Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske / Svet knjige, Грац / Бања Лука / Београд, 2017, стр. 399–412.

13. „Узбудљивост необичног цитата и врлина постављања другачијих питања (Предраг Петровић: *Између музике и смрти: огледи о модернистичкој поезији*, Београд, 2016), *Књижевна историја*, год. 49, бр. 163 (2017), стр. 367–370.

14. „Исписи Ивана В. Лалића уз *Четири канона*“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 66, св. 1 (2018), стр. 229–311.

15. „Поерос Црњански (Јелена Панић Мараш, *Еротско у романима Милоша Црњанског*, Београд: Службени гласник, 2017)“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 66, св. 1 (2018), стр. 348–350.

16. „Од чега се не може побећи. Песничка самосвест у ’Кинеском пастишу’ Борислава Радовића“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 66, св. 2 (2018), стр. 577–588.

Кандидат је приложио све наведене радове.

У раду „Краљевић Марко по други пут међу Србима' и – укус публике“, Дуња Ранчић анализује познату сатиру Радоја Домановића преиспитујући њен најранији књижевнокритички пријем, реконструишући и шири културни контекст читалачке рецепције истраживањем о популарној инсценацији приповетке. Интерпретација акцентованих места из приповетке и промена које позоришна представа уноси у текст, осветљена погледима на свет друштвеног слоја који је

био најчешћи посетилац ових позоришта, указује на додатну оштрицу Домановићеве сатире, која досеже до прага нихилизма, показује модерност његовог става који превазилази поетичке погледе реализма. Иако користи податке који се тичу културне, односно друштвене историје, рад ниједног тренутка не запоставља литерарност Домановићеве приповетке. Писан је јасним и читким стилом, прилагођен хоризонту разумевања средњошколске публике часописа у коме је објављен.

Такав је и у истом часопису објављен рад „'Плава гробница' Милутина Бојића и национално осећање Првог светског рата", који показује кандидатов континуитет и напредак у бављењу књижевношћу унутар ширег културног контекста. Са свешћу о значају ове песме за место Милутина Бојића у националном књижевном канону, Дуња Ранчић анализира начин на који се обликује и развија идеја националне заједнице унутар песме. Песма се упоређује са другим песмама о страдању у Првом светском рату, али се истовремено ставља у контекст савремених теорија национализма. Писан есејистичким стилом, али веома прецизно, овај текст показује занимање кандидата за културне импликације књижевног текста, као и њену способност да испитујући их не изневери оно што је у књижевном делу књижевно.

Трећи рад је објављен у тематy *Трећег програма Радио Београда* са научног скупа посвећеног стогодишњици *Антологије новије српске лирике* Богдана Поповића, одржаног у Институту за књижевност и уметност 2011. године. Кандидат истражује принципе на којима почива најзначајнија српска антологија и утврђује сродност начела приповедног књижевноисторијског модела и критеријума избора и организације песама у Поповићевој књизи. Наслањајући се на овај увид, испитују се три *Пантологије* Станислава Винавера као двоструко „двоструко кодирани" пародијски захвати, окренути не само ка појединачним песницима, односно песмама, већ и према самом процесу антологизације која канонизује једну визију књижевног развоја. У тексту се примењују савремене теорије пародије које Винаверове књиге сагледавају као уметнички феномен са амбивалентним критичким дејством, уз свест о њеној улози у преломним књижевноисторијским раздобљима, нарочито авангарди као периоду који у фокус ставља принципе изграђености уметничког дела, и његовог специфичног постојања у ширем контесту културе. У складу са тим, Дуња Ранчић гради своју упоредну анализу две значајне књиге посматрајући књижевне, али уважавајући и значај чињеница ванкњижевне стварности, дајући закључке не само о пародијском механизму којим Винавер изокреће Поповићеву књигу, већ и о последицама овакве интервенције на касније антологије, Зорана Мишића и Миодрага Павловића, пре других.

Интересовање за дело Станислава Винавера и поетику авангарде Дуња Ранчић показује и у раду „Два живота и две смрти пародије – успостављање аутопоетичке самосвести у *Мјећи* Станислава Винавера", изложеном на научном скупу *Поезија и поетика Станислава Винавера* у организацији Института за књижевност и уметност и Шабачке библиотеке. Анализом композиције прве Винаверове песничке књиге показује се да њено јединство почива на младалачком истраживању могућности писања поезије, уз висок ниво песничке самосвести који се открива у сталном кретању на граници пародије поезије уопште. Увиди

колегинице Ранчић о природи Винаверовог певања показују познавање савремених теорија књижевности, са мером њиховог укључивања у функцији тумачења дела, као и сензибилитет за разумевање књижевноисторијских наноса у текстовима.

Радовима о Ивану В. Лалићу којима је заступљена у *Летопису Матице српске*, Дуња Ранчић показује нову област свог интересовања. Приказ двојезичног превода Лалићевих песама знак је интересовања и будућих проучавалаца, и потврда значаја овог песника у српској књижевности. У оквиру темата о Ивану В. Лалићу, Дуња Ранчић бавила се геопоетичком имагинацијом аутора у збирци *Сметње на везама*, указујући на песников доживљај простора као значајан чинилац његове поетике. Уз осетљивост за контекст настанка песама, као и шире токове промишљања градова у периоду о коме је реч, анализе конкретних песама збирке чине основу којом се аргументује теза о достизању зрелости песничког гласа Ивана В. Лалића у овој збирци. Своје бављење поезијом овог песника Дуња Ранчић наставља критичким приређивањем „Исписа“ уз *Четири канона* који су из песникове заоставштине први пут објављени у *Зборнику Матице српске за књижевност и језик*. Марљив текстолошки рад на рашчитавању, прецизном лоцирању и коментарисању овог сложеног рукописа расветљава унутрашњи духовни хоризонт настанка последње песникове збирке.

Рад „Бурдијеов појам поља и Андрићева *Госпођица*“ нуди читање Андрићевог романа из угла социологије књижевности, откривајући у њему, на темељима увида Пјера Бурдијеа о функционисању књижевног поља, игру међу различитим плановима текста која усложњава смисао испричане приче, померајући тумачење од анализе моралистичког третмана главног мотива тврдице ка аутопоетичким исказима који указују и на могућност деловања морализма књижевног текста унутар друштвеног оквира у коме постоји.

Рад „Од чега се не може побећи. Песничка самосвест у ’Кинеском пастишу’ Борислава Радовића“ у анализи аспекта испољавања песничког *ја* у позној песми Борислава Радовића нуди тумачење улоге културе у последњој фази његовог певања и поставља и питање о доследности песничке стратегије у целокупном његовом стваралаштву. Детаљна анализа сваког стиха песме разоткрива богатство, али и неодређеност контекста покренутог асоцијацијама, показујући у поступцима којима се песник служи присутност њима надређене аутопоетичке намере, која наставља песникове преокупације познате још из првих збирки чак и када се њихов појавни облик изменио.

Радећи на Учитељском факултету у Београду, Дуња Ранчић је показала способност за извођење програмских вежби, као и за организацију наставе. То је посебно значајно за овај предмет у чији су програм укључена предавања гостујућих професора и посете нашим значајним институцијама културе. У томе јој је вероватно помогло и њено професорско искуство у средњој школи. Уочљив је њен напор да најдубље вредности културе приближи младим људима на одговарајући начин. Доследна је у захтевима за активним учешћем студената на

вежбама и њен динамизам у раду веома добро се осећа у настави предмета *Српска култура у европском контексту.*

Урош Ристановић је уз пријаву приложио кратку биографију, диплому о завршеном Филолошком факултету, уверење о завршеним мастер студијама на Филолошком факултету, уверење о уписаним мастер студијама Славистичког института Филозофског факултета Универзитета у Келну Cultural and Intelectual History between East and West, уверење о уписаним докторским студијама на Филолошком факултету, библиографију објављених радова и саме радове.

Урош Ристановић рођен је 1994. године у Београду, где је похађао основну и средњу школу. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком, са просечном оценом **8,29**. На истом факултету стекао је и мастер диплому (студијски програм Српска књижевност), радом на тему „Исписивање немачког духа (*Писма из Немачке* Љубомира Ненадовића и *Књига о Немачкој* Милоша Црњанског)“, са просечном оценом **10,00**. Од јануара 2018. године похађа мастер програм Славистичког института Филозофског факултета Универзитета у Келну Cultural and Intelectual History between East and West. Студент је прве године докторских студија Филолошког факултета у Београду, модул Српска књижевност.

Током 2017. године радио је као предавач српског језика за странце у Радионици за српски језик и културу у Београду. Сарађивао је у електронском часопису *Нови полис* (2015–2017), *Студентском књижевном листу Весна* (уредник и аутор, 2013–2015) и у *Веб часопису за књижевност Екерман* (уредник рубрика *Критика* и *Поезија*, 2017 и 2018. године).

Учествовао је студентској књижевној конференцији „Први свјетски рат у српској књижевности“ у организацији Андрићевог института у Андрићграду (2015), на радионици летње школе Академије „Андрић“ у Андрићграду (2017), међународној радионици и конференцији „Rethinking the Impact of the Liberal Arts I: Astronomy” у Келну (2018), летњој школи текстологије и превођења „Нобеловац и класик Иво Андрић“ у Београду и Тршићу 2018, и научном скупу „Филм и књижевност“ у организацији Института за књижевност и уметност и Факултета драмских уметности (2018).

Говори енглески, руски и немачки језик.

Уз пријаву на конкурс Урош Ристановић доставио је и библиографију:

СПИСАК РАДОВА

1. *Сутра*, збирка песама, Едиција SENT, Нови Пазар, 2018.
2. *Студентски књижевни лист Весна*, свеске 1–4, ур. Н. Аврамовић, У. Ристановић, К. Радомировић, М. Вурдеља, Филолошки факултет Универзитета у Беораду, Београд, 2014.
3. *Студентски књижевни лист Весна*, свеске 5–8, ур. Н. Аврамовић, У. Ристановић, Филолошки факултет Универзитета у Беораду, Београд, 2015.

4. „Космичко путовање у српској поезији деветнаестог века“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 66, св. 2, Нови Сад, 2018, стр. 445–468.
5. „Сигнализирање аргументима“, Липар, часопис за књижевност, језик, уметност и културу, година 19, број 67, Крагујевац: у штампи.
6. Записник са првог пленарног заседања, *Међународна научна конференција Комисије за наставу словенских језика и књижевности Међународног комитета слависта „Актуелни теоријско-методолошки проблеми проучавања и наставе совенских језика, књижевности и култура“,* зборник радова, секретари секције: Урош Ристановић, Мина Ђурић, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2018, стр. 289–292.
7. „Полни сплет. Цртица о полном слоју књиге *Свиња је одличан пливач и друге песме* (2009) Мирољуба Тодоровића“, *Савременик*, бр. 270–271–272, Београд, 2018, стр. 51–52.
8. „Ситнице крајева“, *SENT, часопис за књижевност, умјетност и културу*, бр. 47, темат у част Бориславу Радовићу, Нови Пазар, 2018.
9. „А шта ако (Енес Халиловић, *Ако дуго гледаш у понор*)“, Повеља, часопис за књижевност, уметност и културу, година XLVII, бр. 1, Краљево, 2017, стр. 128–132.
10. „Шест варијација за Т. К.“, *SENT, часопис за књижевност, умјетност и културу*, бр. 44–46, Нови Пазар, 2017.
11. „Мере опреза“, *SENT, часопис за књижевност, умјетност и културу*, бр. 43, Нови Пазар, 2016.
12. „Понедељак увече са Душаном Ковачевићем“, *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима,* Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2016, стр. 345–347.
13. Група текстова: „Три модерна пролећа“, „Случај затвореника 60211 или Милан Дединац“, „Једна недоживљена збирка песама или Душан Васиљев“, „Есеј о црвеној оловци или приказ једне песме Милоја Ђорђића“, *Студентски књижевни лист Весна*, свеске 1–4, ур. Н. Аврамовић, У. Ристановић, К. Радомировић, М. Вурдеља, Филолошки факултет Универзитета у Беораду, Београд, 2014.
14. Група текстова: „Страх и најбезболнији начин, интервју са Иваном Токином“ (коауторство са иваном Ранђеловић), „Како написати цртицу о Булату Окуџави?“ и превод песме „Пишем историјски роман“ Булата Окуџаве, „Једна још увек неусахла генерација или из преписке са Иреном Плаовић“, „Уводна реч“, „Страхиња Кес – лирика наивног песимизма“, „Уводна реч“, „Енес Халиловић или о композицији“ (коауторски интервју са Ненадом Аврамовићем“, *Студентски књижевни лист Весна*, свеске 5–8, ур. Н. Аврамовић, У. Ристановић, Филолошки факултет Универзитета у Беораду, Београд, 2015.
15. Група текстова: „Рефлексије о нашим темама (приказ збирке песама: Ирена Плаовић, *Велико топло*, Бранково коло, Сремски Карловци, 2018)“, „Кикиндски збир (приказ приповедне збирке: Јелена Маринков, Испуштене приче, Народна библиотека „Јован Поповић“, Кикинда, 2016)“, „Шест варијација за Т. К. (поема)“, *Веб часопис за књижевност Екерман,* Форум за интеркултурни дијалог ФИД / Грађански форум, Нови Пазар.

16. „Шта сам ја то опет лоше рекао? О једном филму и књизи у глуво доба“, „Ловачка капа црвене боје, малко наопако. Идући кроз раж Роберта Бернса, превод песме потке наслова *Ловац у ражи* Џерома Дејвида Селинџера“, „Неко ту недостаје, драма у једној Породичној сцени Елиота Ервита, Данило Киш или о архитектури намене“, „Зашто Г. И. Ретко плеше или о понављању које обесмишљава“, „Уметност прављења нечега или о деконструкцији, Портрет Милана Дединца Јована Бијелића“, „Портрет Милоша Црњанског Саве Шумановића, о уметничком сликању пријатеља“, електронски часопис *Нови полис*.
17. „Полни сплет“, у тему Токови сигнализма, *КУЛТ, Култура, Уметност Литература, Театар* (casopiscult.com), 2018.
18. „Невере и заблуде, предрасуда звана Кама Сутра и слично“, *КУЛТ, Култура, Уметност Литература, Театар* (casopiscult.com), 2016.
19. „Два обриса“ (песме), *Балкански књижевни гласник* (електронско издање), бр. 27–28–29, Београд, 2017.

Урош Ристановић приложио је радове под бројевима 4–9, 12–16 и 18.

Приложени радови Уроша Ристановића сведоче о његовом дуготрајном и упорном интересовању за писану реч, у најширем значењу узето. Међу њима мањи број чине научни радови, а већину представљају публицистички жанрови, попут блога или студентских написа, вођење записника са научне конференције итд, а од интереса за овај конкурс су углавном два, „Космичко путовање у српској поезији деветнаестог века“, приређени дипломски рад кандидата објављен у *Зборнику Матице српске за књижевност и језик* и „Сигнализирање аргументима“, приказ књиге *Легитимација за сигнализам: пулсирање сигнализма* Јелене Марићевић.

У првом наведеном раду, „Космичко путовање у српској поезији деветнаестог века“, анализује се мотив космичког путовања у српској поезији деветнаестог века. Указујући на низ песника који су обрадили овај мотив у свом песништву – коју чине Сима Милутиновић Сарајлија, Петар Петровић Његош, Бранко Радичевић, Лаза Костић и Војислав Илић – колега Ристановић успоставља тематско-поетичку линију деветнаестог века која посматрањем његове трансформације говори о развоју српске поезије овог периода. Указујући на специфичности мотива, његове елементе и кључне тачке, семантику смене простора и значајне појмове отцепљења и повратка, повезујући га са обредима прелаза, Урош Ристановић закључује о сродности мотива космичког путовања и искуства спознаје, односно метафизичку позадину ове теме.

Приказ књижевнонаучне студије Јелене Марићевић *Легитимација за сигнализам: пулсирање сигнализма* леп је пример критичарских квалитета Уроша Ристановића. Уз способност да детаљно и прецизно представи теоријска полазишта, структуру, аргументацију и закључке, приказ ове студије потврђује и интересовања самог аутора за нове и алтернативне текстуалне праксе, као и рефлексе авангарде у савременој књижевности.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

На основу изнетих података о наставном и научном раду кандидата, и увида који из тога произилазе, Комисија има част и задовољство да Декану и Изборном већу Учитељског факултета једногласно и са задовољством предложи да **Дуњу Ранчић** изаберу за сарадника у настави у звању асистента, за период од три године, за уже научну област *Књижевност*, на предмету *Српска култура у европском контексту*, на Учитељском факултету у Београду.

У Београду,
7. фебруара 2019. год.

Чланови Комисије

1. _____
др **Слађана Јаћимовић**, редовни професор Учитељског факултета у Београду

2. _____
др **Јован Делић,** редовни професор Филолошког факултета у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности

3. _____
др **Александар Јовановић**, редовни професор Учитељског факултета у Београду